

URZĄD PATENTOWY

T42c 15/12

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 15702.

Kl. 72 i 3.

Società Italiana Ernesto Breda
(Medjolan, Włochy).

Zapalnik uderzeniowy do bomb lub innych pocisków.

Zgłoszono 15 lipca 1930 r.

Udzielono 20 lutego 1932 r.

Znane są liczne zapalniki uderzeniowe, których zadaniem jest wywołanie wybuchu bomby lub innego pocisku z chwilą ich nawet nieznacznego uderzenia o jakąkolwiek przeszkodę i to bez względu na kierunek uderzenia. Jednakże znane zapalniki nie są dostatecznie czułe, ponieważ dwie ruchome masy, umieszczone wewnątrz bomby, których zadaniem jest spowodowanie zbitcia spłonki, nie mają wymaganej swobody ruchu. Trudność uzyskania wspomnianej swobody ruchu spowodowana jest koniecznością zaopatrzenia bomby w urządzenie bezpiecznikowe, które zapobiegałoby przypadkowemu wybuchowi, a jednak umożli-

wiałoby natychmiastowy wybuch z chwilą rzucenia bomby.

Niniejszy wynalazek ma na celu budowę takiego zapalnika, w którym ruchome masy posiadają wymaganą swobodę ruchów przy należytem zabezpieczeniu.

Na rysunkach dla przykładu przedstawiono formy wykonania wynalazku w zastosowaniu do bomby rzucanej ręcznie lub w jakimkolwiek inny sposób.

Fig. 1 przedstawia przekrój podłużny głowicy bomby zaopatrzonej w zapalnik według wynalazku oraz bezpiecznik z dwoma bezwładnikami, fig. 2 — widok tego urządzenia z przodu, fig. 3 — 5 przedstawia-

ja widoki z przodu podobnych urządzeń, lecz inaczej wykonanych.

Zapalnik umieszczony jest w osłonie posiadającej wewnątrz owalną komorę 4. Osłona składa się z denka 7 osadzonego we wgłębieniu 3 głowicy bomby 1 i górnej owalnej części 5, która posiada u dołu kołnierz 6 do osadzenia na szyjce 2 bomby. Ruchome masy składają się z tarcz 8 i 9 oraz dwóch półkuli 8" i 9" z ciężkiego, łatwo topliwego materiału, które mogą zawierać materiał wybuchowy 8° i 9°. Tarcze 8 i 9 są zaopatrzone w tulejki 8¹ i 9¹, które wchodzi jedna w drugą. Sprężyna 10 zapobiega zbliżeniu się tarcz. Tarcza 8, w której można umieścić materiał wybuchowy, posiada iglicę 11, tarcza 9 spłonkę 12. Bezpiecznik 13 w kształcie bocznej zasuwki umożliwia zbliżanie się iglicy do spłonki. Półkule 8" i 9" mogą ślizgać się po wewnętrznej powierzchni owalnej części 5 i denka 7, przy czem odpowiednie promienie krzywizny są tak dobrane, że przy jakimkolwiek ruchu półkul po powierzchni komory następuje wzajemne zbliżenie tarcz 8 i 9. Ruchy te są uniemożliwione tak długo, jak zasuwka zabezpieczająca znajduje się w zapalniku, z chwilą jednak wyjęcia zasuwki ruch półkul staje się możliwy, a nawet pomimo działania sprężyny 10 nieuniknione, gdy dowolne uderzenie bomby o jakąkolwiek przeszkodę wywoła wstrząs układu. Swoboda ruchów tych mas we wszystkich kierunkach oraz nieuniknione zbliżenie tarcz 8 i 9 przy każdym dowolnym ruchu mas zapewnia nadzwyczajną czułość i niezawodne działanie zapalnika przy uderzeniu o dowolny przedmiot dowolną stroną bomby.

Narząd do odbezpieczania zapalnika musi działać nienagannie. Warunkowi temu odpowiadają cztery odmiany wykonania przedstawione na fig. 2 — 5, w których bezwładniki pokrywające głowice zapalnika przymocowane są do zasuwki zapomocą zawiasy i unieruchomione zapomocą prze-

tyczki, dającej się wyciągnąć przy miotaniu bomby.

Na fig. 2 przedstawiony jest narząd do odbezpieczania zapalnika, składający się tylko z dwóch bezwładników 14° i 14, połączonych pomiędzy sobą przegubowo. Bezwładnik 14° przymocowany jest zapomocą zawiasy 15 do zasuwki 13, bezwładnik zaś 14 przymocowany jest do głowicy zapalnika zapomocą przetyczki 16, posiadającej uszko 17. Po wyciągnięciu przetyczki, podczas miotania bomby odchyła się bezwładnik 14 i pociąga za sobą bezwładnik 14°, który wyciąga zasuwkę 13 z zapalnika.

W odmianie narządu odbezpieczającego zapalnik, przedstawionej na fig. 3, składa się on z trzech bezwładników 14°, 14' i 14, a w odmianie według fig. 4 z czterech bezwładników, z których pierwszy przymocowany jest zapomocą zawiasy do zasuwki 13, natomiast ostatni przymocowany jest do głowicy zapalnika zapomocą przetyczki 16. W odmianie przedstawionej na fig. 5 dwa bezwładniki są przymocowane z jednej strony zapomocą zawiasy do zasuwki 13, z drugiej zaś strony do głowicy zapomocą przetyczki. Działanie wszystkich tych odmian jest takie same jak narządu przedstawionego na fig. 2.

Oczywiście, kształt i rozmieszczenie części oraz materiały użyte do ich budowy mogą się różnić od opisanych, lecz istota wynalazku pozostanie przytem bez zmiany.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zapalnik do bomb lub innych podobnych pocisków, w których iglica i spłonka są przymocowane do ruchomych mas, wykonanych i umieszczonych tak, iż dowolny ich ruch wywołuje jednocześnie ich wzajemne zbliżenie się, znamienny tem, że ruchome masy składają się każda z tarczy i ciężkiej półkuli, przy czem posiada on bez-

piecznik w kształcie zasuwki z samoczynnym narządem do odbezpieczania.

2. Zapalnik według zastrz. 1, znamieny tem, że tarcze oraz ciężkie półkule zawierają materiał wybuchowy.

3. Zapalnik według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że narząd do odbezpieczania zapalnika (wyciągania zasuwki) składa się z kilku bezwładników, stanowiących osłonę głowicy zapalnika i połączonych ze sobą i

z bezpiecznikiem zapomocą zawiasów, przy czem osłona ta przymocowana jest do głowicy zapalnika zapomocą przetyczki dającej się wyciągać.

Società Italiana

Ernesto Breda.

Zastępca: I. Myszczyński,

rzecznik patentowy

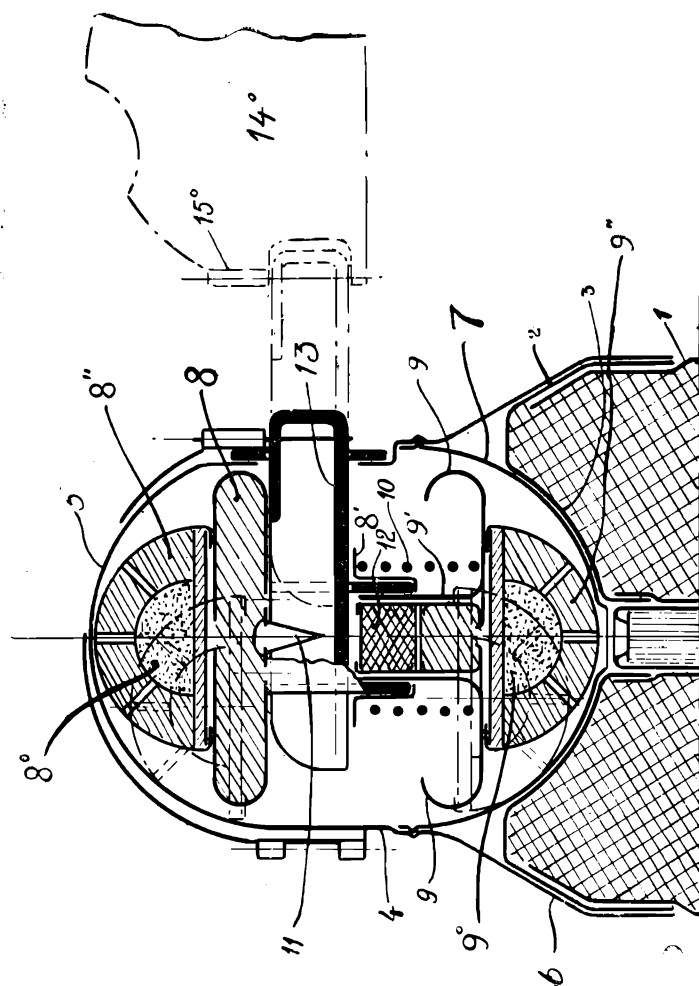

Fig 1

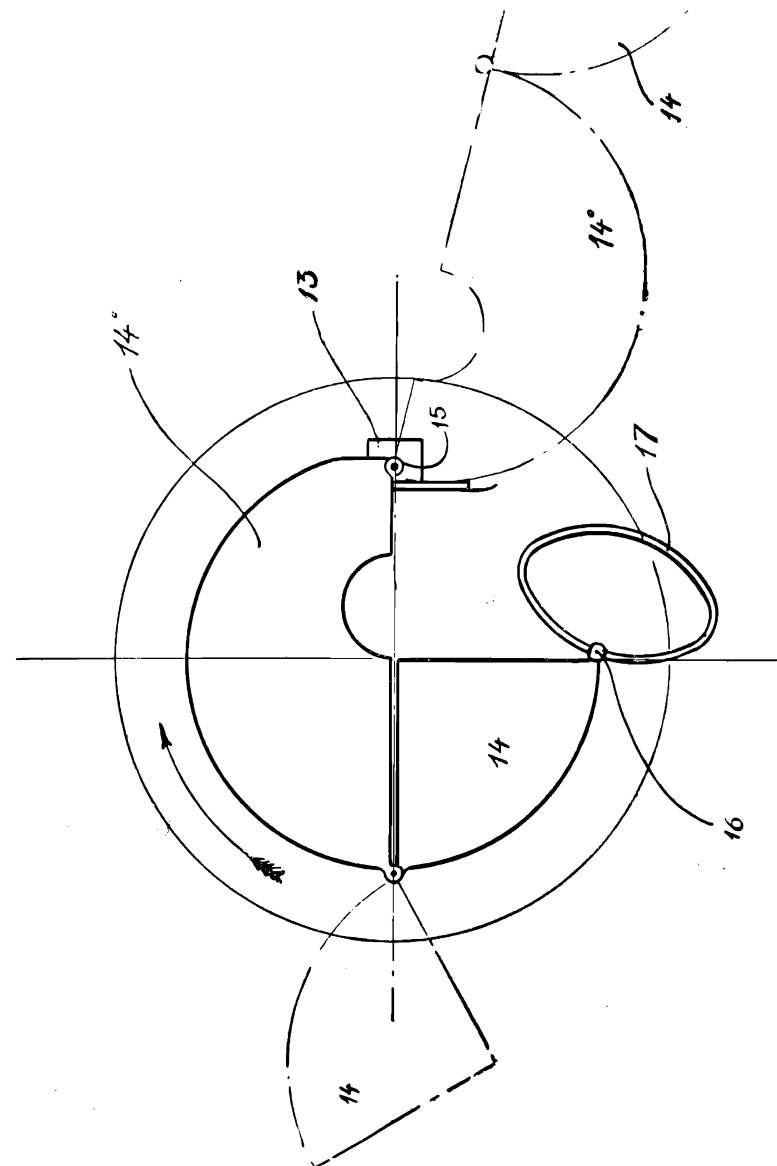

Fig 2

Fig. 3

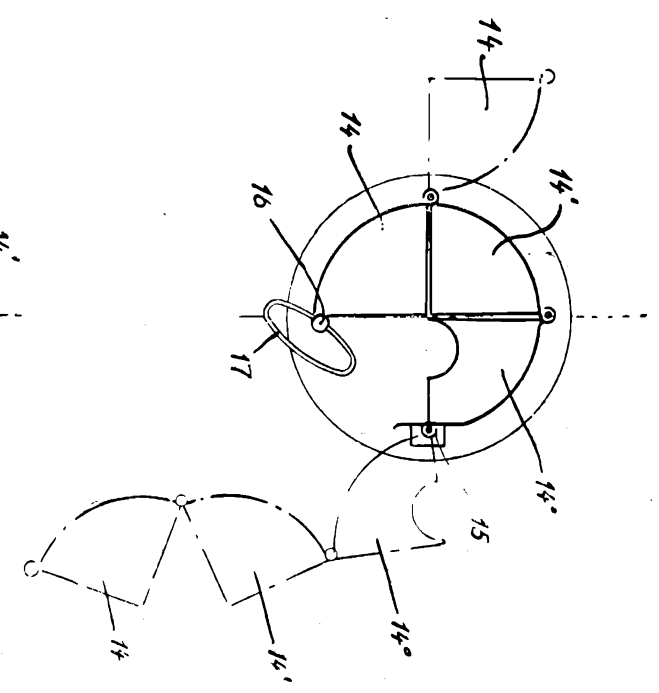

Fig. 4

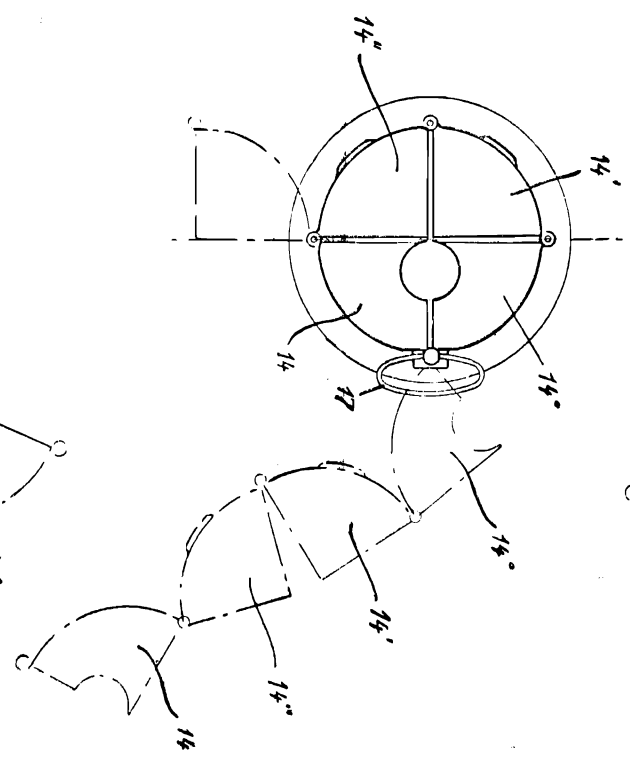

Fig. 5

